

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af det lægevidenskabelige fakultet ved Odense Universitet.

Af Helle Degn (S) m.fl.
(Fremsat 6/12 88).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Et flertal i udvalget vedrørende sundhedsuddannelserne indstillede for nylig i sin redegørelse, at Århus Tandlægehøjskole nedlægges, og at der oprettes et odontologisk forsknings- og behandlingscenter som et selvstændigt fakultet under Århus Universitet. Som argumenter for kun at opretholde én tandlægehøjskole anførte udvalget:

For det første: Hver af tandlægehøjskolerne har rigelig uddannelseskapalet, når man ser på det fremtidige behov for tandlæger.

For det andet: Man undgår for små faglige miljøer. Det samlede optag var i 1983 220 studerende. Optagelsestallet i 1993 er foreløbig sat til 96. Heraf skulle Århus Tandlægehøjskole optage 36. I øvrigt har det faglige landsudvalg for de sundhedsvidenskabelige uddannelser foreslået en yderligere nedgang til 75 optagne studerende i 1993.

Det er altså på den baggrund, man skal se udvalgets forslag. Det skal ses på baggrund af reduktionen i den samlede optagelse fra 220 i 1983 til 96 eller måske kun 75 i 1993. Det er altså mere end en halvering af optaget.

Forslaget, som udvalget har stillet, får ingen konsekvenser af betydning for forskningen og de regionale behandlingsmuligheder, idet behandlingsfunktionerne som led i den sekundære sundhedstjeneste, altså den udadgående behandling af lokale patienter, videreføres i et odontologisk forsknings- og behandlingscenter.

Man vil ved realiseringen af forslaget opnå en mulighed for rationalisering af især den teoretiske undervisning. Og endelig, hvad jeg synes er meget vigtigt, kan de opstillede sparekrav i høj grad findes på administration og bygningsdrift, således at selve tandlægeuddannel-

sen i højere grad friholdes for besparelser sammenlignet med situationen, hvor man sparer ligeligt på begge skoler.

Det siger sig selv, at ved nedlæggelse af én af de to tandlægehøjskoler vil der blive frigjort et større lokaleareal. Selv om der er tale om lokaler, som delvis er indrettet specielt til tandlægeuddannelser, vil disse frigjorte lokaler have stor værdi for Undervisnings- og Forskningsministeriet, da de vil kunne udnyttes til andre undervisnings- og forskningsformål. Der er både i København og Århus en række mulige anvendelser af disse lokaler, som på længere sigt kan give besparelser, enten fordi man begrænser anlægsudgifter, eller fordi man afvikler kostbare lejemål. Jeg kan oplyse, at alene i Københavnsområdet har Undervisnings- og Forskningsministeriet lejeudgifter på omkring 40 mio. kr. om året til universiteter, læreanstalter m.v.

Det er jo rigtigt, at der er investeret store beløb i indretning af de 2 tandlægehøjskoler, men der er også god økonomi i at anvende disse lokaler til andre formål, når der ikke længere er behov for de 2 tandlægehøjskoler.

Konkluderende vil jeg sige om tandlægehøjskolerne, at meget taler for, at én af dem nedlægges. Vi er i regeringen i gang med at undersøge talgrundlaget yderligere. Vi vil også gerne vide, hvilke investeringer der forudses i de næste 20-25 år, hvis man bevarer henholdsvis den ene tandlægehøjskole, den anden tandlægehøjskole eller begge tandlægehøjskoler. Vi har kort sagt ikke taget stilling til, om den ene eller den anden skal nedlægges.

Men én ting har vi taget stilling til. Det beløb, som vi bad udvalget spare, kan spares, og det skal spares, og det kan ske ved, at man nedlægger den ene eller nedlægger den anden, men det kan også ske, selv om man bevarer begge tandlægehøjskoler. Det, vi skal have undersøgt, er blot, om ikke den sidste løsning forårsager så stor skade på undervisningen og betyder så svækkede undervisningsmiljøer, at vi må foretrække at nedlægge én af de 2 tandlægehøjskoler.

Dér står sagen. Vi vender tilbage til den, når vi har fået talgrundlaget yderligere belyst. Det er trods alt en stor beslutning, og der må ikke kunne herske tvivl om de økonomiske konsekvenser af at gøre henholdsvis det ene, det andet og det tredje.